

Kledingcode

Een kledingcode geldt voor kinderen, leerkrachten en stagiaires. Welke grenzen stelt wet- en regelgeving aan een kledingvoorschrift? (Het Ministerie OC&W heeft een leidraad vastgesteld. Een school is in principe vrij om kledingvoorschriften voor te schrijven. Er zijn wel voorwaarden waar deze voorschriften aan moeten voldoen:

- de voorschriften mogen niet discriminerend zijn;
- de voorschriften mogen de vrijheid van meningsuiting niet aantasten;
- de voorschriften moeten worden opgenomen in de schoolgids;
- de maatregel op het overtreden van een kledingvoorschrift mag niet onevenredig zwaar zijn;
- de voorschriften moeten ondubbelzinnig zijn, d.w.z. niet voor meer dan één uitleg vatbaar.

Het bijzonder onderwijs mag eisen stellen aan leerlingen en personeel die nodig zijn voor de verwezenlijking van zijn grondslag. Een katholieke en protestants-christelijke school mag leerlingen of docenten daarom ook verbieden een hoofddoek of gezicht bedekkende sluier te dragen, als de school aannemelijk kan maken dat zulke geloofsuitingen het onmogelijk maken de grondslag van de school te verwezenlijken. Het openbaar onderwijs mag zulke eisen niet stellen.

Concrete kledingvoorschriften:

- Kleding met dubieuze teksten zijn verboden (aanstootgevend, provocerend).
- Geen kleding van het merk Lonsdale (discriminerend) en G-sus (aanstootgevend voor het christelijk geloof).
- Geen situaties met zichtbare onderbroeken/strings (boven een broek uit).
- Geen kleding met inkijsituaties.
- Geen blote buiken
- In de klas geen hoofddeksels (betreft zowel hoofddoekjes als petten).
- Bij tatoeages en piercings geldt dat er niet op een detail moet worden gekeken, maar naar de indruk/uitstraling die het geheel maakt (al dan niet beschaafd?). Zo nodig moet een tatoeage worden bedekt en moet een piercing worden afgedaan.
- Een piercing mag niet belemmeren, zoals een tongpiercing.

Het toepassen van maatregelen wordt niet bindend voorgeschreven, maar wordt naar bevinding gedaan door team en directie.